Ч. 133. Неділя 15 (28) червня 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З угорского сойму. — Події в Сербії. — Справа манджурска.)

На послідним засіданю угорского сойму, скликанім на жадане опозициї, заявив п. Барабаш, що опозиция, хоч і погодила ся з баном, не відступає від своїх жадань, а тілько хвилево залишає борбу. — Президент ґр. Апоній упімнув бесідника, щоби не мішав корони до дискусиї. Підчас дальшої бесіди п. Барабаша відозвав ся з поміж католицкого сторонництва докір, що независимі при переговорах з баном не зажадали заспокоєня національних домагань, а вдоволили ся лише завернєнем войскового закона. На те відповів бесідник, що в разі, коли би опозиция до осени не здобула національних уступок, то в осени не дасть ухвалити навіть дотеперішного континґенту рекрутів. Вкінци заявив, що то засідане скликано властиво на те, щоби вислати до корони адресу з причини, що зміна кабінету доконує ся у Відни а не в Будапешті; однако при зміненім стані річий така адреса стала ся безпредметовою. — Потім президент мін. Сель, виступаючи в обороні короля, упевняв, що монарх ні в чім не нарушив конституциї. Король може нараджувати ся, з ким хоче, але в угорских справах радить ся лише угорских керманичів державних. Участь президента австрийского кабінету в нарадах пояснює бесідник тим, що ходило о войсковий закон, котрий мусить бути однаковий для Угорщини і для Австриї. Бесідник остерігає перед викликуванем сумніву що-до конституцийного духа великодушного короля, бо се може бути нещастєм. — Пос. Стефан Тиса принимає всю одвічальність за ті ради, які дав королеви. Неправда — каже, — щоби король радив ся чужих людий та щоби в чім-небудь нарушив конституцию підчас остатної зміни кабінету. Хибні також погоски, мовто бесідник діставши припоручене зложити новий кабінет, мав намір правити всупереч парляментови і конституциї. Найліпшим доказом, що так не було, єсть факт, що він зрік ся своєї задачі, коли побачив, що не буде мати більшости за собою. — Пос. Пьльоній у відповідь католицкому сторонництву сказав, що сторонництво независимих не зробило з баном жадної обовязуючої умови; покаже ся то зараз при полагоджуваню угоди. — Пос. Берзевіці (з правительственного сторонництва) зажадав замкненя дискусиї і відроченя сойму до часу, коли вже утворить са новий кабінет. Внесенє то принято по довшій дискусиї.

Король Петро I. видав до сербского народу проклямацию, в котрій запевняє, що яко леґальний король буде виконувати присягу зложену на конституцию. О всіх подіях минувшини хоче забути; суд о них нехай видасть істория. В заграничній політиці буде придержувати ся традиций сербскої держави і буде з всіми державами удержувати приязні зносини, специяльно з державами сусідними. На кінци король висказує признане для армії. — Білгородскі дневники доносять, що всі засуджені за політичні і прасові переступства одержать амнестию, а засуджені за звичайні злочини обниженя кари. — Российский міністер заграничних справ, ґр. Лямсдорф мав заявити, що российский посол в Сербії не буде від короля домагати ся рішучого покараня убийників сербскої пари королівскої. Звістний комунікат „Правіт. Вєстніка“ висказав лише бажане Росиї. Росия цілком не наміряє ставити короля в примусове положенє. Коли покаже ся, що супротив якоїсь vis maior король убийників не може покарати, то Росия не буде на него перти, аби в Сербії знов не викликати можливого заколоту.

Вчера в полудне відбуло ся в королівскій палаті принятє дипльоматичного тіла. Присутні були і члени правительства, сенату і скупштини, духовеньство, висші урядники і офіцирский корпус. З дипльоматів явили ся лиш посли австро-угорский і российский з своїми персоналами. Король в промові висказав надію, що зуміє удержати як найліпші зносини з обома великими державами. — Урядова часопись оповістила вчера приказ короля Петра до сербского войска. В приказі взиває король войско до вірности і послуху.

Англійске правительство заявило в палаті послів, що, о скілько єму звістно, між Ро-

---

20)

РУСЯВЕ ВОЛОСЕ.

*(З анґлійского — **А. Серджента**).*

(Дальше).

Але Стефан не звертав уваги на говорене старої і почав відчитувати один розділ з нового завіта. Він читав зле, хрипким, одностайним голосом і очивидячки без зрозуміня річи, але навіть его голос не міг красоти слів, які відчитував, знищити. То була притча о марнотратнім сині. І коли скінчив, укляк і виголосив довгу молитву, котрої слова цілком не відповідали горячим почуваням его душі.

Алісия, котрої лице сияло незвичайною побожністю, клячала побіч него, але стара воркотіла і стогнала в ліжку, між тим як Дік Ер покривляв ся їй, а Джессі лежала розпростерта на земли, притуливши лице до рамени і схлипуючи що хвилі.

— Зроблю все, що схочеш — єї голос звучав дивно придавлено і утомлено — коли лиш звагалі пустиш мене.

— Я пущу тебе, скоро лиш покаєш ся — відповів він і чим скорше відвернув очи від хорошого, заплаканого лиця.

— Ти гадаєш, коли я скажу, що покину Юрия?

— Так.

— Того ніколи не зроблю — сказала молода женщина з новою енергією — хоч би ти мене за те й замордував. Ніколи а ніколи!

— Коли так — відповів Стефан поважно — то ти ніколи звідси не вийдеш.

Она поглянула на него, немов би єго не зрозуміла, але відтак з блискавичною скоростию уявилось їй значінє єго слів. Почала голосно плакати.

— Ти убєш мене!—ридала она.—Ти убєш мене! Я не можу без него жити — я умру, а то буде твоїм ділом, Стефане Ер!

18.

День волік ся поволи і нудно. Джессі мусїла лишити ся з старою бабкою. Алісия попросила єї з тихим співчутєм в голосі і лици, аби взяла на себе кілька легких робіт в обох комнатках, в котрих бідна мучениця мала бути замкнена, бо сама она, як „сестра армії спасеня“ мусїла іти „спасати душі“. Джессі недбало приобіцяла, але коли остала сама з бабкою, забула здаєть ся, що їй поручено. Она навіть не сіла, лише стояла оперта о стіну з безсильно опущеними руками і спадаючим аж до колін волосєм — хороший, блідий образ розпуки. Бо відвага, яка в ній пробудила ся, чим раз більше ослабала. Она була надто дитинною, аби знати границі власти Стефана. Їй і на гадку не приходило, що він допускає ся злочину, хоч як люте і погане було єго поведене і їй видавало ся, що Юрий Оствальд ніколи не зможе довідати ся, що властиво стало ся. Може бути, що він прийде до Міль Стріт і стане так розвідувати ся — була майже певна, що так зробить — але на що то придасть ся? Ніхто не бачив єї — ніхто не замітив, як она увійшла до дому, в котрім мешкав Стефан, а Стефан чей нікому не зрадить місця єї побуту!

Єго брат Дік все єї ненавидів і тепер не поможе їй. Алісия виглядала з лиця на честну людину, але она, як видко було, стояла цілком під впливом Стефана.

Джессі стратила відвагу. Она не бачила ні способу, як освободити ся, ні як наклонити свого томителя, аби єї пустив на волю. Гадала, що може в часом найде підступом спосіб утечи, але навіть колиб їй то вкінци удало ся, то що мусів Юрий між тим думати про єї неприсутність і як могла она пересьвідчити єї о тім, що не мала наміру покидати єго? Ті гадки доводили єї майже до розпуки.

— Ходи до мене — озвав ся вкінци голос єї бабки.

Джессі затремтіла, она цілком забула на присутність старої, але зі старої привички послуху поступила з під стіни до ліжка.

— Покажи но свою одіж, нехай посмотрю — сказала бабка і простягла до неї свою дрожачу, поморщену руку. — Ага, я зараз так гадала, добрий кашмір, о, ще який добрий!

сиєю а Хінами не істнує ніяка угода в справі Манджурії. Перед кількома днями анґлійский посол одержав від хіньского правительства вість, що ведуть ся переговори в справі угоди, поручаючої Хінам дальше посіданє Манджурії. Посла запевнено, що права инших держав будуть пошановані. — Америка і Япан відкидають предложенє Хін о заключенє торговельних договорів без рішучої угоди в справі манджурских постулятів. Хіни домагають ся відложеня манджурскої справи до иншого часу.

Звіт „Краєвого Союза кредитового" у Львові за 1902 рік.

Четвертий рік істнованя „Краєвого Союза кредитового" виказує ось такий розвій:

1) Уділи членьскі з кінцем 1899 р. виносили квоту: 19.250 К, з чого було дійстно уплачених: 18.361 К, що зложило 258 членів з 385 заявленими уділами. З кінцем року 1900 стан уділів членьских представляє квоту: 35.000 К, т. є. 312 членів з 700 заявленими уділами, з чого дійстно вплачено на уділи: 25.902 К 69 с. З кінцем 1901 р. виносить квота заявлених уділів: 42.950 К, а дійстно вплачених: 32.010 К 8 с., що зложило 358 членів з 859 заявленими уділами. З кінцем 1902 р. заявлені уділи членьскі виносять: 51.100 К, а дійстно вплачені: 38.451 К 54 с., що зложило 391 членів з 1.022 уділами.

2) Вкладки щадничі з кінцем 1899 р. виносили квоту: 183.994 К 62 с., з кінцем 1900 р. стан вкладок щадничих виносив квоту: 295.569 К 77 с.; з кінцем 1901 р. квоту: 376.171 К 82 с. а з кінцем 1902 р. квоту: 547.752 К 53 с. на 684 книжочках вкладкових, на $4^{1}/_{2}$ прц.

3) Фонд резервовий виносив з кінцем 1899 р. квоту: 528 К 10 с.; з кінцем 1900 р. виносив стан фонду резервового квоту: 758 К, в р. 1901 виносив: 1.007 К 58 с.; з кінцем 1902 р. виносить: 1.449 К 89 с., а специяльна резерва: 354 К 86 с., з чого 1.534 К 89 с. цінними паперами (по ціні закупна).

4) Позички уділені з кінцем р. 1899 виносили квоту: 154.283 К 78 с; з кінцем р 1900 виносив загальний стан уділених позичок: 295.830 К 10 с; в р. 1901 375.760 К 36 с; а з кінцем 1902 р. квоту: 533.453 К 85 сот., з чого позички на скрипти довжні (інтабульовані): 97.105 К 50 сот.; на акцепти векслеві: 67.713 К 36 с; на кредиті товариствi 260.703 К, а на парцеляциї 107.932 К.

При уділюваню кредиту руководив ся „Краєвий Союз кредитовий" тою засадою, аби в першім ряді заспокоїти потреби руских товариств кредитових, та на сю ціль уживано розпорядимих фондів своїх як, також користано з кредиту в Банку Краєвім.

Кредит товариств з кінцем 1902 р. на $5^{1}/_{2}$%: 1) „Поміч" в Городку 8000 К. 2) „Спілка" в Острові 850 К. 3) „Надія" в Бережанах 22.000 К. 4) „Банк" в Станиславові 29.300 К. 5) „Каса" в Чернівцях 6000 К. 6) „Поміч" в Стриганцях 540 К. 7) „Любов" в Ляхівцях 4000 К. 8) „Каса" в Стрию 15.000 К. 9) „Просьвіта" в Скнилові 1000 К. 10) „Поміч" в Теребовли 7000 К. 11) „Спілка" в Вишатичах 1000 К. 12) „Банк" в Калуши 28.500 К. 13) „Добробит" в Самборі 4.000 К. 14) „Пов. Товариство" в Немирові 4.000 К. 15) „Просьвіта" в Немирові 1.000 К. 16) „Каса" в Радимні 18.000 К. 17) „Каса" в Рогатині 11.200 К 18) „Народний Дім" в Коломиї 8.500 К. 19) „Пов. Тов. кредитове" в Сокали 6.000 К. 20) „Спілка" в Перемишли 2.000 К. 21) „Спілка" в Яричеві 500 К. 22) „Поміч" в Топорові 5.500 К. 23) „Самопоміч" в Золочеві 600 К. 24) „Спілка" в Торках 3.000 К. 25) „Народний Дім" в Жидачеві 2.000 К. 26) Наукове Товариство імени Шевченка у Львові 12.000 К. 27) „Віра" в Перемишли 5.000 К. 28) Пов. Товариство кредитове в Городенці 3.000 К. 29) Пов. Товариство кредитове у Львові 2 000 К. 30) „Товариство для розвою штуки" у Львові 600 К. 31) „Надія" в Галичи 5.000 К. 32) „Спілка" в Балицях 1.750 К. 33) „Спілка" в Трофанівці 2.513 К. 34) Пов. Товариство в Скалаті 3 500 К. 35) Пов. Товариство в Бібрці 450 К. 36) „Каса" в Пакости 1.900 К. 37) Руске Товариство кред. в Яворові 2.000 К. 38) „Братство" в Милятині 1.200 К. 39) „Віра" в Тисьменици 22.500 К; разом 252.703 К.

До 3) на гіпотеку на 6% 8.000 К. Стан кредиту товариств разом: 260.703 К.

(Конець буде).

Новинки.

Львів дня 27-го червня 1903.

— **Заупокійне Богослуженє** за бл. п. Цісаря Фердинанда I. відбуло ся нині у Львові в Катедрах латиньскій і вірменьскій і в инших церквах. На Богослуженю в лат. катедрі був присутний Є. Е. п. Намістник ґр. Андрей Потоцкий, Віцепрезидент Намістництва п. Лідль і шеф бюра президиялного Намістництва радник Двора п. Мавтнер. На Богослуженю в вірменьскій Катедрі яко представитель власти політичної явив ся Радник Двора п. Єґерман. Впрочім в Богослуженях у всіх инших церквах взяла участь молодіж шкільна всіх народних і середних шкіл.

— **Іменованя.** Міністерство торговлі іменувало укінчених слухачів політехніки у Львові: Стан. Андерса, Юл. Ґоствицкого, Стан. Богдановича і Льонг. Мусяновича елевами будівництва для технічної служби при Дирекциї почт і телеґрафів у Львові.

— **Видавництво музичне** „Станиславівского Бояна" рішило ся на домаганє із многих сторін видати „Службу Божу" на мішаний хор і вже вийшли ноти на 4 голоси з найлучших пісень до Служби Божої. Находять ся там твори Бортняньского, Вербицкого, Рудковского і и. Кождий поодинокий голос обнимає 11 сторін великого формату, а ціна чотирох голосів виносить 2 К 40 с.

— **Отворенє філії „Просьвіти" в Сяноці.** Сяніцкі Русини рішили заснувати в Сяноці філію „Просьвіти". Отворенє відбуде ся в понеділок дня 39 с. м. Розпічне ся торжественним богослуженєм в церкві парохіяльній о 9 год. рано, відтак о год. $11^{1}/_{2}$ наступить отворенє філії „Просьвіти" в домі Шенбаха (коло Ринку, улиця Церковна ч. 108).

— **Руский „Сокіл" в Струтині** засновано як пожарну філію львівского „Сокола". Статути нового, по черзі 17 товариства сокільского в краю, вже затверджені.

Темна краска, але добра материя. Ой, Джессі, яка ти була дурна, що прийшла сюди, де Стефан поводить ся з тобою як шалений; а ти маєш і хороше мешканє і такого пана. Га, як хто собі постелить, так виспить ся і тепер радь собі сама, як звідси добути ся. А, який хороший перстень у тебе на пальци — може би ти подарувала мені его?

Джессі мала кілька перстенів — на однім з них блищав диямант. На тім диямантї спочивали очи старої. Надумавшись хвильку Джессі здоймила его і положила на ліжку старої.

— Дам вам всї мої перстенї і годинник і ланцушок і гроший, бабко, коли лиш наклоните Стефана, аби мене пустив. Або дайте менї ключ, аби я могла отворити двері. Юрий погадає, що я умерла — цїлком певно так погадає! Він зробив би вас богатою, бабусю, лише коби ви менї помогли видобути ся звідси.

Стара притакиула головою і цїлком спокійно усьміхала ся.

— Так, дитинко. Побачимо, побачимо. З Стефаном не легка справа. Дай менї перстенї і годинник, а я вже погадаю, як тобі помогти.

Не кажучи нї слова більше, здоймила Джессі перстенї та положила їх і годинник на покривало старої бабки.

— А що ще маєш? — питала стара з лакомим поглядом. — Що то за стяжка на шиї? Під твоєю одежию — она простягла руку, але Джессі відступилась налякана. — Чи то медалїон? Покажи!

— Нї, то не медалїон. То нїчого — нїчого важного — лептала Джессі.

— А я скажу Стефанови! Він вже дасть собі з тобою раду. Ти пожалуєш того!

— Я вам покажу, бабцю — перебила еї Джессі живо. — Але не беріть менї того, бо я мушу ту річ мати до смерти.

І відтак показала здивованим очам старої просту золоту обручку, що висїла на стяжцї, яку она мала на шиї.

— Обручка! Справдї шлюбна обручка! Він дав еї тобі? Але то, дитинко, нїчого не значить. То легко дарувати золоту обручку і словами завертати голову дївчинї. Я не гадала, що ти така дурна і так легко даєш себе дурити!

— Мене нїхто не дурив! — скрикнула Джессі з гнївом.

Бабка тихо засьміяла ся.

— Стефан знає право — відповіла — а він каже, що ти не вінчана і таки так єсть. Годї, дитино, то нїчого не поможе. Може й Стефан оженивсь би з тобою, коли б ти лиш була розумнїйша.

Алеж я не можу стати его жінкою — я вже повінчана! — скрикнула Джессі, забуваючи на упімненє Юрия, аби про те нікому не говорила.

— Стефан знає то лїпше — відповіла стара злобно — він лїпше знає як ти. Борони Боже, аби ти его обиджувала. Він дуже злістний чоловік. Тілько що шалено залюбив ся в тобі і колиб ти лиш удавала перед ним, що ти вдоволена і що его любиш, то хто знає, може пустив би тебе за вісїм, або чотирнайцять днїв. І остаточно то не було би ще найгірше, як би ти дістала такого порядного, статочного і молодого мужа, як Стефан Ер. А Оствальд міг би еи навіть допомогти, аби заложив власну робітню.

— Бабцю, я вже цїлком не буду з вами говорити, коли ви таке менї радите! — крикнула бідна Джессі, котрої очи горїли від обуреня. — То погано, встидно! Я люблю Юрия і більше нікого та остану на віки вірною для него.

— То Стефан убє тебе — відповіла еї бабка придавленим голосом. — Він не буде мати ніякого милосердія. Стережи ся!

Більше не сказала нїчого, але заки Джессі відвернула ся, побачила, як стара вхопила перстенї і сховала їх між матерацом а стїною, де, як она пізнїйше відкрила, була щілина в мурі, в котрій тїтка Флїнт переховувала свої ощадности. По тій розмові попала Джессі знов в давну понуру задуму, з котрої вирвала еї була стара бабка.

Між тим вернула Алїсия і принесла Джесси тарілї зупи та стала еї намавляти їсти, немов би она була малою, хорою дитиною. Намавляла і приговорювала так довго, доки аж бідна Джессі, привикла від давна до послуху, а дуже чутлива на лагідні пестощі, не улягла і не зїла трохи страви. Відтак Джессі задрімала і спала аж до сумерку. Алїсия лишила ся, бо стара була трохи хора і потребувала еї помочи, але коли она вкінци заспала, поглянула дївчина на двері і почала завязувати стяжку капелюха під бородою. Їй не конче хотїлось іти, але она чула, що ждали на неї ще инші обовязки. Між тим, заки она ще отворила заперті двері, донесли ся до еї уший голоси з сїний, ба й з улиці, котрі налякали еї, тим більше, що як она знала, комната, в котрій була, лежала далеко від улиці до подвіря і крик мусїв бути дуже сильний, аби аж тут можна его було почути. Імовірно відбувала ся десь недалеко бійка.

Але звідки взяли ся ті крики, гуркіт і тяжкі кроки на сходах в домі, в котрім мешкали? Саме хотїла вийти, аби поглянути, що то єсть, коли заскрипїли двері від комнати Стефана і за хвилю опинив ся він перед нею — закровавлений, розбитий, в подертім одіню і такий задиханий, що можна було від разу пізнати, що він брав участь в уличній бійцї. Стояв тяжко віддихаючи, а Алїсия з криком переστраху і побілївши як полотно, кинула ся єму на поміч.

— Іспит зрілости в академічній (рускій) ґімназиї у Львові відбув ся в днях від 18 до 26 с. м. під проводом краевого інспектора п. Ів. Левицкого. До іспиту зголосило ся 41 публичних учеників, 3 приватисти і 1 екстерніст. Іспит здали 32 публ. ученики і 2 приватисти. Поправку з одного предмету одержали 4 публ. ученики і 1 приватист. Двох публичних учеників репробовано на рік, трех відступило від іспиту, а одного екстерніста не допущено. Іспит зрілости здали отсї абітурієнти: 1. Михайло Бодак, 2. Ілия Гаврилкевич, 3. Антін Гарасимів (з відзн.), 4. Плятон Йосиф Горницкий, 5. Остап Ілярий Грицай, 6. Николай Гуменний, 7. Микола Демчук, 8. Іван Єсеп, 9. Володимир Леонтий Калинович, 10. Стефан Кійко, 11. Володимир Сильвестер Кіндрачук, 12. Теодор Коростіль, 13. Омелян Кузиньский, 14. Максим Кушпіренко, 15. Лакота, 16. Володимир Левицкий (з відзн.), 17. Іван Логіньский, 18. Іван Маркевич, 19. Володимир Масяк, 20. Іван Новосад, 21. Михайло Подолюк (з відзн.), 22. Теодор Поліха, 23 Михайло Ростковнч, 24. Володимир Рожаньский, 25. Іван Рудко, 26. Володимир Саїк, 27. Василь Скрипчус, 28. Мелетий Фединишин, 29. Іван Флюнт, 30. Володимир Чайковский, 31. Василь Володимир Шавала. 32. Іван Яськів, 33. Цегелик (приватист), 34. Майковский (приватист.)

— Земля на продаж. В Живачеві, повіта городеньского, єсть на продаж дорогою парцеляциї 120 моргів орного, пшеничного, дуже доброго поля в більших і менших парцелях. Цїна за морг 120 до 220 зр. Просить ся Всч. Отцїв тих парохіїі, де є майорати, отже де люди не можуть набути землї, щоби користали з догідної хвилї і приступали до купна. Всяких пояснень в тій справі уділяє о. Іван Однорог, парох Живачева, почта Незвиска.

— Градова туча в Шидлівцях. Нам пишуть: Дня 16-го червня велике нещастє навістило село Шидлівці над Збручем в повітї гусятиньскім. Понад шидловецкі поля, положені за границею в Росиї, пересунулась градова туча і серед гуку і битя громів упав густий град величини голубячих яєць. Протягом 20 мінут покрила ся земля градовою покривою завгрубшки пів ліктя. Розшаліла туча захопила людий при роботї на поли далеко від села, то-ж чимало з них застудилось і похорувало ся від зимна. Більше як добу стояла ледова крига на поли, а коли град стопив ся і показала ся земля, огорнула мешканців крайна розпука. На полях сумно і пусто. З прегарних збіж, які сего року показали ся, зісталась лише чорна ріля. Все знищене, змішане з болотом, і нема найменшої надії, щоби дещо хоч троха поправилось. Нарід в крайній розпуці випродуе худобу тай либонь задумуе йти в сьвіт за очи — шукати в Прусах, Росиї тай Бесарабії зарібку і хлїба.

— Убийство за онучку. Нещастна пригода скоїла ся сими днями у Львові. У одного муляря при ул. Осолїньских ч. 11 мешкали на станциї Омелян Шміґельский, ученик III. кл. ґімназияльної і Теодор Чарковский, ученик I. кляси. Оба сини селян. Оногди Шміґельский, виходячи на прохід, лишив на верха онучку, котру відтак Чарковский викинув за вікно. Коли Шміґельский вернув домів і не застав своєї власности, розпочав з Чарковским суперечку, підчас котрої молодший ученик став вимахувати ножиком, грозячи, що пробе свого противника. Шміґельский не брав погрози товариша поважно і зближив ся до него. В тій хвили Чарковский ударив Шміґельского три рази в лївий бік. З раненого бухнула кров, так, що треба було відставити его при помочи ратункової стациї до шпиталю, де нещасний на другий день помер. Чарковского виключила дирекция з ґімназиї і віднесла ся до кр. ради шкільної з предложенем, щоби виключити его зі всїх ґімназий в Галичинї.

— Елементарні нещастя. В околици Будзанова, пов. теребовельского, лютила ся дня 22-го с. м. страшна буря з громами і наробила богато шкоди. Не обійшло ся і без людских жертв. Грім убив 13 лїтну Ганку Бойківну, доньку господаря Гната, дальше на фільварку „Клевенецкім“ коло Будзанова якусь женщину і корову, а дня 23 с. м. запалив стайню в Зашківцях. — Дня 24 с. м. навістило місточко Коропець, пов. бучацкого і околичні села велике нещастє. Наслідком хмаролому виступив з берегів Днїстер і залив надбережні доми, огороди, луки та поля. Кількадесять домів станули під водою. Мости позривані, дороги залиті і всяка комунїкация зі сьвітом перервала ся цїлковито. На Днїстрі находило ся в хвили хмаролому кілька дараб з будівельним деревом. Що стало ся з людьми, котрі находились на дарабах, доси не знати.

— Що стало ся? Ах, Стефане, покажи своє чоло! Сїдай, я зараз перевяжу его. Де тебе так покалїчено?

Стефан сїв і коротко засьміяв ся хрипким голосом.

— Я бив ся — відповів злобно — то красно зі сторони члена армії спасенія, що? Оповім тобі, з ким я бив ся — за кілька хвиль — нехай трохи успокою ся.

Алїсия принесла води і перевязки, які вручно уміла зладити, бо привикла була до перевязуваня ран і синців, та обмила вскорі кров, що спливала з рани на виску Стефана. Єї рука трохи дрожала, а лице було все ще дуже блїде. Она відвернула ся плечима до Джессї і не замітила, що та, ще цїлком заголомшена від сну і свого горя, підняла ся з лїжка і станула посеред комнати та глядїла на Стефана, а єї хороші очи прибрали дивний, майже божевільний вид. Нагле поступила крок наперед, заломила руки і добула з себе страшний, дикий крик, так що аж всї жахнули ся.

— Ах, — я знаю — я знаю, що ти зробив! — кричала, а єї очи спочивали з ляком і відразою на закровавленім лици Стефана. — Ти его бачив, він прийшов по мене — а ти убив его? То Юрий покалїчив тебе — а ти — згладив его!

— Так — сказав Стефан, відтручуючи грубу руку Алїсиї і глядячи в лице наляканої Джессї — я відіслав его.

— О Юрий, Юрий, Юрий! Ходи, поможи менї — ратуй мене! Юрий! Любий! Ходи!

Она немов би зійшла з розуму, підбігла до вікна і стала трясти зелїзною решіткою, відтак кинула ся до дверий та била о них своїми слабими руками. Стефан приглядав ся їй з понурим усьміхом.

— Нїчого тобі не поможе — сказав вкінци. — Ти, голубко, не вийдеш звідси і шкода, що пробуєш. Я, як кажу тобі, прогнав его, а до того й змилив его з твого слїду. Він, здаєть ся, вже сюди не верне.

— Ах, пусти мене до него! — скрикнула Джессї і наближила ся до него зі зложеними руками і спущеною головою. — Увільни мене, Стефане! Ти лютий, злий, несправедливий, коли держиш мене насильно. Пусти мене до Юрия.

Стефан не зараз відповів. Єго очи задержали ся на блискучій обручцї, що появила ся сама по над місцем, де Джессї держала схрещені руки. Єї одіж розпиняла ся і обручка висунула ся з під неї та ярко відбивала від темної краски сукнї. Джессї не знала того, але Стефан замітив користну нагоду і скористав з неї. Він встав з крісла.

— Дай менї на хвилю твої руки — сказав холоднокровно.

Она подала ему, не підозріваючи нїчого. Гадала, що скаже їй кілька напімнень, а відтак — о радости! — пустить єї.

— Маєш ножицї Алїсия? — спитав Стефан.

Алїсия наближила ся з ножицями. Она не знала, чого він хоче, але була готова вволити навіть найнерозумнїйшому его жаданю.

— Возьми ту обручку і перетни стяжку — сказав Стефан спокійно.

Настала страшна боротьба. Джессї голосно кричала і старала ся вирвати свої руки, але Стефан держав їх сильно мов зелїзними клїщами. Тревало кілька хвиль, заки удало ся Алїсиї в хопити стяжку, але відтак вже легко відтяла єї і здоймила обручку.

— Положи на столї — приказав Стефан — і поклич Діка. Він в сїнях, на сходах.

(Дальше буде).

ТЕЛЕГРАМИ.

Будапешт 27 червня. Ґр. Кин Гедерварі відіхав звідси вчера в ночи до Відня. Нинї перед полуднем представить Цїсареви предложеня що-до складу кабінету. В недїлю відбуде ся заприсяженє нових мінїстрів; вечером представить ся кабінет лїберальному сторонництву в Будапештї, а в середу соймови.

Відень 26 червня. Fremdenblatt доносить, що новий угорский кабінет вже утворений. Мінїстром гонведів став ґенерал майор Кольошвари, а мінїстром цїсарского двора Фастеріч. Инші мінїстри задержали свої дотеперішні теки.

Софія 27 червня. Кн. Фердинанд одержав від короля Петра телєґраму з повідомленем о вступленю на престол. Відповів сейчас з желанем і висказав надію, що між Сербією а Болгариєю будуть удержані як найлїпші відносини.

Білгород 27 червня. Цїсар Вільгельм II. вислав до короля Петра дуже сердечну телєґраму ґратуляцийну.

Білгород 27 червня. По затвердженю мінїстерства королем Петром, австро-угорский посол навязав на ново зносини з сербским правительством.

Надіслане.

Посаду громадского писаря і оглядача тїл померших та оглядача худоби прийме **Василь Девдюк** з укінченим курсом писарским. Адреса: Василь Девдюк в Старім Косові, почта Косів.

— **„Зарваницю“**, леґенди В. Щурата (друге видане) можна купувати і замовляти лиш в „Книгарни Ставропигійскій“ по 20 сот. за примірник (з почтовою пересилкою 25 сот.)

Рідка случайність! Практично-методичний курс науки язика анґлїйского, висилає письменно в тиждневих лекциях з виговором, за нагородою 2 К місячно. Vickers-Янковский, учитель в Голини коло Калуша, почта в місци.

— **Хто хоче скріпити своє здоровлє** сьвіжим гірским воздухом, най приїзджає до Білих Ослав, де знайде одвітне удержанє з помешканем по 70 К місячно, у властителя торговлї К. Петровского. Білі Ослави єсть то місцевість, положена о 9 км. від Делятина, а має далеко лагіднїйший гірский воздух як Яремче. Перед приїздом упрашаєсь повідомити властителя торговлї.

Контора виміни
ц. к. управ. галиц. акц.
Банку гіпотечного.
купує і продає
всї папери вартістні і монети
по найточнїйшім курсї дневнім, не числячи нїяко провізиї.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то есть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то есть гірску траву і збіже; що тілько попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хлїбороба на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хлїборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з анґлїйскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Цїна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нїкому. На жадане цїнники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенем:

Александер Копач,

Струтин вижний, п. п. Долина коло Стрия.

МИЛО ШІХТА

„Олень“ **Знаки охоронні** **„Ключ“**

Найлїпше, найвидатнїйше, а тим самим найдешевше мило без всяких шкідиних домішок.

Всюди до набутя.

Купуючих просить ся о звернене уваги на напис: „ШІХТ“, що есть на кождій штуці мила, як також на один з наведених охоронних знаків.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

„Fotografische Mittheilungen“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феників. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).